

**Ελληνικός
Ερυθρός Σταυρός**

Αθήνα, 18 Απριλίου 2020

Ανθρώπινες ιστορίες... οι ηρωίδες με τον κόκκινο σταυρό

Κάθε μέρα, φοράνε την άσπρη προστατευτική στολή, τη μάσκα και τα γάντια. Είναι γυναίκες, κόρες, μητέρες, σύζυγοι, μα πάνω από όλα είναι οι Νοσηλεύτριες του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, που δίνουν τη δική τους μάχη, δίπλα στους πρόσφυγες και τους μετανάστες, ενάντια στον Covid-19.

Από την πρώτη στιγμή της εκδήλωσης της πανδημίας στη χώρα μας, τα κλιμάκια του Ε.Ε.Σ. ενεργοποιήθηκαν και κατόπιν αιτήματος του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής, κλήθηκαν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους, αρχικά στην Κέα (Τζια) και στη συνέχεια στις νέες δομές στη Μαλακάσα και στο Κλειδί Σερρών. Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός διαθέτει τρεις Κινητές Μονάδες Υγείας, δύο στη Μαλακάσα και μία στην περιοχή Κλειδί στις Σέρρες, που λειτουργούν ως ιατρεία, καθώς και κλιμάκια από γιατρούς, νοσηλεύτριες, διερμηνείς Αραβικών, Φαρσί και Γαλλικών και εθελοντές Νοσηλευτικής και Σαμαρείτες – Διασώστες.

Εκτός από την παρακολούθηση για εμφάνιση ενδεχόμενου κρούσματος και την ιατρονοσηλευτική φροντίδα, αυτό που είναι πολύ σημαντικό σε κάθε καταυλισμό και ιδιαίτερα κατά την περίοδο της πανδημίας, είναι η προστασία των ανθρώπων από την μετάδοση των ασθενειών. «Δεν αρκεί να τους δώσουμε ένα σαπούνι. Πρέπει να ξέρουν και ποιος είναι ο σωστός τρόπος για να το χρησιμοποιούν», λένε οι υπεύθυνοι του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. Αυτός είναι και ο λόγος, που μετά τη διανομή των απαραίτητων ειδών ατομικής υγιεινής (πετσέτες, σαπούνια, κ.α), έχει ξεκινήσει η ενημέρωση των προσφύγων και μεταναστών, με αφίσες στη γλώσσα τους, σχετικά με τους τρόπους αποφυγής της μετάδοσης του Covid-19 και την τήρηση των κανόνων υγιεινής, όπως το πλύσιμο των χεριών, ενώ θα ακολουθήσουν και σχετικές εκπαιδεύσεις του πληθυσμού. Μάλιστα, στη Μαλακάσα έχει ήδη προηγηθεί και σχετική ενημέρωση των εργαζομένων της δομής.

Όταν οι άνθρωποι βλέπουν γνώριμα πρόσωπα, σε εμπιστεύονται περισσότερο και αυτό είναι ένα τεράστιο βήμα λέει η κ. Ελένη Παπαδοπούλου, Νοσηλεύτρια και Υπεύθυνη της Μονάδας Υγείας στο Κλειδί Σερρών. «Είμαι τρεις εβδομάδες εδώ. Αρκετοί με αναγνωρίζουν γιατί με είχαν δει και στην Τζια, όπου τους καταγράφαμε και τους θερμομετρούσαμε. Βλέπεις αμέσως πως αλλάζει το πρόσωπό τους και πως χαμογελούν. Πως νιώθουν λιγότερο μόνοι. Τότε, είχαν μπει προληπτικά σε καραντίνα. Τώρα, που ήρθαν στη νέα δομή, μπαίνουν ξανά, ώστε να αποτραπεί ο ενδεχόμενος κίνδυνος διάδοσης του ιού.

Στις δομές της Μαλακάσας και της περιοχής Κλειδί Σερρών, υπάρχουν άνθρωποι με χρόνια νοσήματα, αρκετές οικογένειες, ασυνόδευτα παιδιά και έγκυες ηλικίας 13 -16 ετών. «Πριν λίγες μέρες ήρθε στην Κινητή Μονάδα Υγείας ένα κοριτσάκι 13-14 ετών συνοδευόμενο από τη μητέρα του, λέει η κ. Δήμητρα Τσεκούρα, Νοσηλεύτρια και Υπεύθυνη της Κινητής Μονάδας. «Το κοριτσάκι είχε καθυστέρηση και τη ρωτήσαμε αν υπήρχε περίπτωση εγκυμοσύνης. Απάντησε ναι, γιατί είχε υποστεί βιασμό λίγο πριν φθάσει στη χώρα μας. Το συγκλονιστικό είναι ότι το είπε απόλυτα ψύχραιμα και φυσικά, ως μέρος της όλης διαδικασίας και του μεταναστευτικού ταξιδιού. Θεωρούσε ότι είναι κάτι που συμβαίνει σε όλες τις γυναίκες».

Για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, οι Κινητές Μονάδες του Ερυθρού Σταυρού, δεν είναι μόνο ο χώρος που θα τους θερμομετρήσουν, θα τους εξετάσουν, θα τους δώσουν φάρμακα, θα τους παραπέμψουν αν χρειαστεί στο Νοσοκομείο, ή θα περιποιηθούν τα τραύματά τους, αλλά και ο χώρος που θα νιώσουν λιγότερο μόνοι και πιο ασφαλείς. «Οι άνθρωποι αυτοί, είναι ξένοι ανάμεσα σε ξένους», λέει η Δέσποινα Φιλλιπιδάκη, Δ/ντρια του Περιφερειακού Τμήματος Ε.Ε.Σ. Θεσσαλονίκης και Συντονίστρια στη Βόρεια Ελλάδα. «Ακουμπούν πάνω μας. Νιώθουν ασφάλεια γιατί το έμβλημα του Ερυθρού Σταυρού τους είναι γνώριμο. Υπάρχουν φορές που έρχονται στο ιατρείο μόνο και μόνο για να μιλήσουν».

Οι πρώτες βοήθειες ψυχικής υγείας είναι εξίσου σημαντικές για την υποστήριξη αυτών των ανθρώπων. «Θυμάμαι μία μέρα», λέει η Νοσηλεύτρια κ. Μαρία Λούβρου, μπήκε μία γυναίκα στο ιατρείο για να την εξετάσουμε. Μου έκανε εντύπωση ότι δεν με κοιτούσε στα μάτια. Μετά από λίγο, ζήτησε μεταφραστή για να μου πει οτι μου ζητούσε συγγνώμη γιατί δεν είχε κάνει μπάνιο και ίσως να μύριζε άσχημα και τα ρούχα που φορούσε δεν ήταν ωραία. Της απάντησα ότι το μόνο που είχαμε προσέξει ήταν τα μεγάλα εκφραστικά της μάτια. Η νεαρή γυναίκα έβαλε τα κλάματα. Πραγματικά προσπάθησα πολύ για να μην την αγκαλιάσω και της μεταδώσω, ενδεχομένως, εγώ τον ιό.

Κάποιοι τις χαρακτηρίζουν ηρωίδες. Εκείνες δε νιώθουν έτσι. «Αυτός είναι ο ρόλος του Ερυθρού Σταυρού και εμείς κάνουμε το καθήκον μας ως νοσηλεύτριες. Τίποτα παραπάνω. Δεν έχουμε κανένα λόγο να φοβόμαστε. Τηρούμε όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας, που θα τηρούσαμε είτε δουλεύαμε στο Νοσοκομείο, είτε με άλλους πληθυσμούς. Απλά βάζουμε και εμείς ένα μικρό λιθαράκι αυτή τη δύσκολη ώρα», λένε οι ίδιες.

της **Ειρήνης Μπουδρονικόλα**

Δ/νση Τύπου, Επικοινωνίας, Δημοσίων Σχέσεων

& Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης

Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού